

El decàleg com a interpel·lació directa als municipis

Publicat per [Roser Mendoza](#) [1] el 24/09/2025 - 10:29 | Última modificació: 24/03/2026 - 07:43

La gestió cultural demana dignitat: el decàleg com a eina per repensar les polítiques municipals.

He seguit amb interès la presentació del Decàleg per la dignitat laboral i professional de la gestió cultural a Catalunya, impulsat per l'[APGCC](#) [2]. No és un document més: és un mirall que posa davant nostre la precarietat estructural de la gestió cultural i la necessitat urgent de revertir-la.

Llegir-lo des d'una mirada municipal té un efecte clar: ens adonem que moltes de les situacions que descriu no són alienes, sinó quotidianes. Contractacions fràgils, externalitzacions que esgoten la memòria institucional, equips incomplets que depenen de la voluntat de persones concretes, plec que valoren més el preu que la qualitat professional... No estem parlant de problemes generals del sector, sinó de condicions que molts ajuntaments hem normalitzat.

La dignitat laboral a la gestió cultural és també una aposta de futur per a unes polítiques locals més sòlides

El decàleg apunta a contractes dignes, retribucions justes, reconeixement de la formació i trajectòria, processos transparents i valoració de la qualitat tècnica. Però allò que més m'interpel·la és la responsabilitat de traduir aquests principis en decisions concretes: revisar plec i criteris de valoració, introduir clàusules de continuïtat i de transferència de coneixement, fer auditories internes de contractes i plantilla, o establir mecanismes de seguiment que facin visible la temporalitat i l'externalització. La seqüència d'acció, si la volguéssim posar en marxa, podria ser clara i immediata: primer diagnosticar l'estat real de plantilla i contractes, després revisar els plec de contractació per pilotar la incorporació de clàusules de continuïtat i transferència de coneixement, impulsar una declaració municipal que reculli els principis del decàleg i estableixi criteris de seguiment, explorar fórmules

intermunicipals per compartir recursos i estabilitzar equips, i finalment mesurar anualment indicadors bàsics com el percentatge de temporalitat, el pes de la valoració tècnica en els processos o el volum de contractes amb clàusules de continuïtat.

La precarietat no és neutra: debilita els projectes, genera discontinuïtats i limita la capacitat estratègica de la política cultural municipal. Per això aquest decàleg no l'hauríem de llegir només com una declaració de principis, sinó com una pauta per reordenar prioritats i per situar la gestió cultural al centre del projecte públic de cultura. I si decidim apostar-hi, no serà el text en si qui marcarà la diferència, sinó la manera com els tècnics culturals el fem servir per revisar pràctiques, tensionar prioritats i defensar la dignitat professional com a condició de possibilitat de qualsevol projecte cultural.

Vegeu article de presentació a Interacció: [Un decàleg per dignificar la gestió cultural | Interacció](#) [3]

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: treball cultural i professionals

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: gestió cultural

Etiquetes: finançament de la cultura

Etiquetes: valor públic de la cultura

- [4]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2025/09/decaleg-apgcc-article>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/mendozahr>

[2] <https://gestiocultural.org/>

[3] <https://interaccio.diba.cat/news/2025/09/decaleg-apgcc>

[4] <https://interaccio.diba.cat/node/10201>